

Правилник за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари

(Приет с ПМС № 201 от 1 август 2006 г., обн., ДВ, бр. 65 от 11 август 2006 г., в сила от 12 ноември 2006 г.; изм., ДВ., бр. 108 от 2007 г.; изм., бр. 37 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 27 от 2013 г.; доп., бр. 101 от 2014 г.)

Глава първа

Идентифициране на клиенти и проверка на идентификационните данни

Чл. 1. (1) Идентифицирането на клиент и на действителен собственик на клиент – юридическо лице, както и проверката на тяхната идентификация се извършва чрез използване на документи, данни или информация от независим източник.

(2) Идентификацията и проверката на идентификацията може да се извършат чрез изискване на допълнителни документи, потвърждаване на идентификацията от друго лице по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в страна – членка на Европейския съюз, или в страна, включена в списъка по чл. 4, ал. 9 ЗМИП, или по друг подходящ начин, който дава достатъчно основание на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП да приеме идентифицирането на клиента за надеждно извършено.

(3) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Извършването на проверка на идентификацията се документира и се поставят дата, час и име на лицето, което е извършило проверката на идентификацията.

(4) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП приемат необходимите мерки за извършване на идентификация и проверка на идентификацията при свързани операции. За целите на ЗМИП операциите следва да се разглеждат като свързани, когато отговарят на следните условия:

1. поредица от последователни прехвърляния на парични средства или ценности от или на едно и също физическо лице, юридическо лице или друга правно-организационна форма, които са извършени във връзка с едно задължение, когато всяко отделно прехвърляне е под прага за идентифициране, установен в ЗМИП, но които заедно отговарят на критериите за идентифициране, или

2. поредица от прехвърляния чрез различни лица по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП, която е свързана с едно и също задължение, или

3. друга свързаност, установена с оглед спецификата на операциите или сделките, основана на прилагане на мерките по ЗМИП.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 108 от 2007 г., предишна ал. 3 – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) По изключение лицата по чл. 3, ал. 2, т. 1 – 4 ЗМИП могат да приключат проверката на идентификацията на клиента и действителния собственик на клиент – юридическо лице, по време на установяването на търговски отношения при наличие на следните кумулативни условия:

1. приключването на проверката преди установяването на търговски отношения с оглед характера на тези отношения обективно да води до прекъсване нормалното осъществяване на съответната търговска дейност;

2. да са предприети мерки за ефективно управление на риска от изпиране на пари в конкретния случай;

3. проверката да приключи в разумно кратък срок след първоначалния контакт с клиента.

(6) (Нова – ДВ, бр. 108 от 2007 г., предишна ал. 4 – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) По изключение проверката на идентификацията на лице, в чиято полза е сключена застрахователна полица (бенефициент), може да се извърши след установяването на търговски отношения, при условие че бъде извършена по време или преди плащането по застрахователната полица или по времето или преди бенефициентът да е упражнил права, дадени по застрахователната полица.

(7) (Нова – ДВ, бр. 108 от 2007 г., предишна ал. 5 – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) По изключение кредитна институция, която извършва дейност на територията на Република България, може да позволи откриването на банкова сметка, преди да е приключила проверката на идентификацията на клиента, при следните условия:

1. сметката да не бъде закрыта до приключване на проверката на идентификацията;

2. да не се извършват никакви операции от притежателя на сметката или от негово име до приключване на проверката на идентификацията, включително преводи по сметката от името или за сметка на нейния притежател.

Чл. 2. (1) Идентифицирането и проверката на идентификацията на физическите лица се извършват чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

(2) Физическите лица – еднолични търговци, представят и документите по чл. 3.

(3) При идентифицирането на физически лица се събират данни за:

1. имената;

2. датата и мястото на раждане;

3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;

4. гражданство;

5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен).

(4) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП могат да събират и други данни след преценка на риска, като:

1. адрес за кореспонденция;
2. телефон, факс и адрес на електронна поща;
3. професия;
4. заемана длъжност;
5. работодател.

(5) Когато в официалния документ за самоличност не се съдържат данните по ал. 3, събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи.

Чл. 3. (1) (Доп. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Идентифицирането и проверката на идентификацията на юридическите лица се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние и заверено копие от учредителния договор или учредителния акт с изключение на случаите по чл. 23, ал. 4 от Закона за търговския регистър. То има за цел да установи собствеността, управление и контрола на клиента – юридическо лице.

(2) При идентифицирането на юридическите лица се събират данни за наименованието, правно-организационната форма, седалището, адреса на управление и адреса за кореспонденция, предмета на дейност или целта, срока на съществуване, органите на управление и представителство, вида и състава на колективния орган на управление, основното място на търговска дейност.

(3) Когато в официалното извлечение от съответния регистър не се съдържат данните по ал. 2, събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи.

(4) Клиентите – юридически лица с номинални директори, секретари или собственици на капитала, представят удостоверение или друг валиден документ според законодателството на юрисдикцията, в която са регистрирани, изходящ от централен регистър или от регистриращ агент, от който е видно кои са действителните собственици на клиента – юридическо лице.

(5) Действителен собственик на клиент – юридическо лице, е:

1. физическо лице или физически лица, които пряко или непряко притежават повече от 25 на сто от дяловете или от капитала на клиент – юридическо лице, или на друга подобна структура, или пряко или непряко го контролират;

2. физическо лице или физически лица, в полза на които се управлява или разпределя 25 на сто или повече от имуществото, когато клиент е фондация, организация с нестопанска цел или друго лице, което осъществява доверително управление на имущество или разпределение на имущество в полза на трети лица;

3. група от физически лица, в чиято полза е създадена или действа фондация, организация с идеална цел или лице, осъществяващо доверително управление на имущество или разпределение на имущество в полза на трети лица, ако тези лица не са определени, но са определяеми по определени признаци.

(б) Законните представители на клиент – юридическо лице, пълномощниците и други физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент – юридическо лице, се идентифицират съгласно чл. 2.

Чл. 4. (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП проверяват информацията по чл. 3 чрез един или повече от изброените способности:

1. преглед на баланса, финансовите отчети и счетоводните сметки (включително одитния доклад, ако има такъв);

2. проучване чрез посредник за бизнес информация;

3. възлагане на проучване на ползващи се с добра репутация адвокатски дружества или физически, или юридически лица, предоставящи счетоводни услуги;

4. изискване на банкови референции;

5. изискване на референции от лица, които са ползвали или ползват услуги на клиента или са били, или са в търговски или професионални отношения с него;

6. извършване на справка в търговския регистър или от други източници с цел да се установи дали дружеството не е било или не е в производство по несъстоятелност, заличаване, ликвидирание или прекратяване;

7. използване на други независими източници (достъпни бази данни на публични и частни организации, интернет);

8. посещение на производствени помещения или административни офиси на дружеството;

9. контакти по телефон, по пощата или чрез електронна поща.

(2) По преценка на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП могат да бъдат използвани и други способности, без да се накърняват принципите за конфиденциалност и формална преценка на истинността на представяните от клиентите документи.

Чл. 5. (1) Лицата, които подлежат на вписване в регистър БУЛСТАТ, представят копие от картата за идентификация или съответно от регистрационното удостоверение в срока на валидност по чл. 17, ал. 3 и 4 от Закона за регистър БУЛСТАТ.

(2) Лицата, чиято регистрация подлежи на вписване съгласно изискванията на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, представят съответния идентификационен номер.

(3) В случаите, когато определена дейност подлежи на лицензиране, разрешение или регистриране, лицата, извършващи сделки и операции във връзка с тази дейност, представят копие от съответния лиценз, разрешение или удостоверение за регистрация.

Чл. 6. (1) В случаите на извършване на операция или сделка от името и за сметка на трето лице се идентифицират лицето, извършило операцията или сделката, и лицето, от името на което се извършва операцията или сделката, като се установява връзката между тях.

(2) В случаите на извършване на операция или сделка чрез трето лице – приносител на документ за извършване на операцията или сделката, се идентифицира и третото лице – приносител на документа.

Чл. 7. Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни да прилагат ефективно процедурите по идентифициране на клиента и проверка на идентификационните данни и в случаите на установяване на търговски или професионални отношения или осъществяване на операция или сделка без присъствието на клиента.

Чл. 8. (1) Информацията по чл. 2 и 3 се използва от лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП за първоначална оценка на рисковия профил на клиента.

(2) На основата на анализ лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП определят категории клиенти или бизнес отношения с по-висок риск, които поставят на особено наблюдение и по отношение на които прилагат разширени мерки. В тези категории могат да се включат клиентите, които нямат постоянно пребиваване или място на търговска дейност в страната, офшорните компании, компаниите с номинални собственици или с акции и дялове на приносител, компаниите на доверително управление или други подобни структури.

(3) Разширените мерки по отношение на клиентите по ал. 2 могат да включват:

1. извършване на посещения на посочения от клиента адрес;
2. изискване на допълнителни документи и информация от клиента;
3. събиране на сведения чрез друг клиент;
4. справки в интернет;
5. изискване на референции от свои контрагенти в страната или в чужбина или от други лица по чл. 3, ал. 2 и 3 от ЗМИП;
6. събиране на сведения за източника на доходи;
7. проверка на дейността на клиента, включително чрез посещение на негови производствени или административни помещения или чрез събиране на сведения от негови контрагенти;
8. проверка при работодателя на клиент – физическо лице;
9. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г.) мерки, съдържащи се в указания, издадени от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“;
10. други мерки, преценени от лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП като подходящи.

(4) (Нова – ДВ, бр. 108 от 2007 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Клиентите, операциите и сделките, съгласно чл. 7б ЗМИП, както и тези свързани с държави, включени в списъка по чл. 7а, ал. 3 ЗМИП, се считат за високорискови,

поради което се поставят на особено наблюдение и спрямо тях се прилагат мерките по ал. 3.

(5) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) За целите на чл. 76 ЗМИП лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП следва да извършат преценка на сделките и операциите въз основа на събраната информация за техния характер, съответствието им с обичайната дейност на клиента и предмета му на дейност, размера на операциите и сделките, тяхната честота, финансовото състояние на клиента, използваните платежни средства, както и въз основа на други показатели, характерни за съответния вид дейност. Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП документират своята преценка относно наличието на условия за докладване по чл. 11 ЗМИП в резултат на събраната информация.

(6) (Нова – ДВ, бр. 108 от 2007 г., изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г., предишна ал. 5 – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) В зависимост от риска мерките по ал. 3 се прилагат и в случаите по чл. 3в, ал. 2 ЗМИП. Директорът на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ след уведомяване по чл. 3в, ал. 2 ЗМИП може да дава конкретни указания за прилагане на допълнителни мерки за всеки отделен случай.

(7) (Нова – ДВ, бр. 108 от 2007 г., предишна ал. 6 – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) При условията на ал. 1 – 5 лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП в зависимост от риска извършват разширена проверка на информацията по чл. 3 чрез способите по чл. 4.

(8) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 108 от 2007 г., предишна ал. 7 – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП преценяват във всеки конкретен случай какви конкретни мерки да приложат, като се съобразяват с вида на клиента, с характера на неговата дейност и с бизнес отношенията с него.

Чл. 8а. (Нов – ДВ, бр. 108 от 2007 г.) (1) Клиенти по смисъла на чл. 5а, ал. 1 ЗМИП са потенциални клиенти, съществуващи клиенти и действителни собственици на клиент – юридическо лице, които са:

1. държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри;

2. членове на парламенти;

3. членове на конституционни съдилища, на върховни съдилища или на други висши органи на съдебната власт, чиито решения не подлежат на последващо обжалване освен при изключителни обстоятелства;

4. членове на сметна палата;

5. членове на управителни органи на централни банки;

6. посланици и управляващи дипломатически мисии;

7. висши офицери от въоръжените сили;

8. членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия и търговски дружества с едноличен собственик държавата.

(2) Категориите, определени в ал. 1, т. 1–7, включват съответно и доколкото е приложимо длъжности в институциите и органите на Европейския съюз и в международни организации.

(3) Мерките, предвидени за категориите клиенти по ал. 1, се прилагат и по отношение на кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони и председателите на общински съвети.

(4) Категориите, определени в ал. 1, т. 1–8, изключват длъжностни лица на средно ниво или по-младши длъжностни лица.

(5) За целите на чл. 5а ЗМИП за „свързани лица“ се считат:

1. съпрузите или лицата, които живеят във фактическо съпружеско съжителство;

2. низходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които живеят във фактическо съпружеско съжителство;

3. възходящите от първа степен;

4. всяко физическо лице, за което се знае или може да се предположи въз основа на публично достъпна информация, че е действителен собственик съвместно с лице по ал. 1 на юридическо лице или се намира в други близки търговски, професионални или други делови отношения с лице по ал. 1;

5. всяко физическо лице, което е едноличен собственик или действителен собственик на юридическо лице, за което се знае или може да се предположи въз основа на публично достъпна информация, че е било създадено в полза на лице по ал. 1.

(6) Без това да ограничава прилагането на разширени мерки на основата на оценка на риска, в случаите, когато дадено лице е престанало да заема длъжност по ал. 1 за период не по-малък от една година, лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП не са длъжни да прилагат чл. 5а, ал. 1 ЗМИП и чл. 8а, ал. 7–12.

(7) За встъпване на лице по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП в търговски или професионални отношения с лица, за които е установено, че са лица по ал. 1 или свързани лица по ал. 5, се изисква одобрение от служител на ръководна длъжност, определен от съответния орган за управление на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП.

(8) В случаите, при които след установяване на търговски и професионални отношения се установи, че клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице, е лице по ал. 1 или свързано лице по ал. 5, продължаването на търговските или професионалните отношения може да стане само след одобрение от лице на ръководна длъжност по ал. 7.

(9) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни да предприемат подходящи действия за установяване произхода на средствата, използвани в професионалните или търговските отношения с клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице, за когото са установили, че е лице по ал. 1 или свързано лице по ал. 5.

(10) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Задължението по ал. 9 възниква и при извършване на отделна операция или сделка без установяване на професионални или търговски отношения с клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице, за когото е установено, че е лице по ал. 1 или свързано лице по ал. 5, независимо от стойността на операцията или сделката.

(11) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни да поддържат постоянно и разширено наблюдение върху търговските и професионалните си отношения с лица по ал. 1 и свързани лица по ал. 5.

(12) По отношение на потенциален клиент, съществуващ клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице, който заема длъжност по ал. 1 или е свързано лице по ал. 5, се прилагат и разширените мерки по чл. 8, ал. 3. Конкретните мерки, които се прилагат във всеки отделен случай, се преценяват от лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП при съобразяване вида на клиент съобразно ал. 1 и 5 и характера на търговското или професионалното отношение с него.

(13) На основата на анализ на риска лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни да разработят ефективни вътрешни системи, които да им позволят да установят дали потенциален клиент, съществуващ клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице, заема длъжност по ал. 1 или е свързано лице по ал. 5.

(14) Системите по ал. 13 могат да се основават на следните източници на информация:

1. информация, получена чрез прилагане на мерките по чл. 8, ал. 3;
2. писмена декларация, изискана от клиента, с цел установяване дали лицето попада в някоя от категориите, определени в ал. 1 и 5;
3. информация, получена чрез използването на вътрешни или външни бази данни.

(15) В случай че за клиента не е било установено, че е лице по чл. 5а, ал. 1 ЗМИП, контролните органи са длъжни да обсъдят причините за нарушението и ако са взети подходящи мерки по ал. 13, да се въздържат от налагане на санкция.

Чл. 8б. (Нов – ДВ, бр. 108 от 2007 г.) По отношение на продукти и сделки, които биха могли да доведат до анонимност, лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни да прилагат следните мерки:

1. анализ на риска при съответния продукт или сделки с отчитане на фактори като използването на продукта на територията на повече от една държава, размера на свързания с продукта или сделките финансов ресурс и профила на клиентите на съответния продукт и при съответните сделки;
2. извършване на постоянно разширено наблюдение върху съответния продукт или сделки и предприемане на съответните мерки в зависимост от установеното ниво на риск;
3. запознаване на служителите с риска при съответния продукт или сделки и необходимите мерки за ограничаване на риска;

4. документиране на извършения анализ на риска и предприетите мерки за неговото ограничаване.

Чл. 9. (1) При промяна на обстоятелствата, свързани с идентификацията, по време на осъществяване на операцията или сделката или на професионалните или търговските отношения клиентите – юридически лица или еднолични търговци, представят на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП официално извлечение от съответния регистър в 7-дневен срок от вписването на промяната.

(2) При промяна на обстоятелствата, свързани с идентификацията, по време на осъществяване на операцията или сделката или на професионалните или търговските отношения клиентите – физически лица, уведомяват лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП, като представят съответните удостоверителни документи в 7-дневен срок от настъпването на промяната.

(3) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП поддържат актуална информацията за своите клиенти и за извършваните от тях операции и сделки, като периодично преглеждат и актуализират съществуващите бази данни.

(4) Базите данни за клиентите и бизнес отношенията с потенциално по-висок риск се преглеждат и актуализират на по-кратки периоди.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) При необходимост актуалността на информацията се проверява и се извършват допълнителни действия по идентифициране и проверка на идентификацията в съответствие със ЗМИП и правилника за прилагането му, когато:

1. е извършена операция или сделка на стойност, различна от обичайната за клиента;

2. (доп. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) има значителна промяна в начина, по който се използва откритата сметка, или в начина, по който се извършват определени операции или сделки;

3. на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП стане известно, че информацията, с която разполага за съществуващ клиент, е недостатъчна.

Чл. 10. (1) Декларацията по чл. 4, ал. 7 и по чл. 6, ал. 5, т. 3 ЗМИП се подава пред лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП или пред определен от него служител преди извършването на операцията или сделката.

(2) Декларацията съдържа реквизитите съгласно приложение № 1.

(3) Декларацията може да бъде включена като част от друг документ, изходящ от декларатора, но трябва да съдържа всички реквизити по приложение № 1 и да не предизвиква съмнение относно лицето, което я подава, и относно съдържанието ѝ.

(4) Банките и банките със седалище в чужбина, получили разрешение (лиценз) от Българската народна банка да осъществяват дейност в страната чрез клон, могат чрез акт на лицата, които ги управляват и представляват, да освобождават свои клиенти от задължението за подаване на декларация по чл. 4, ал. 7 ЗМИП при наличието едновременно на следните условия при всяка отделна операция:

1. клиентът да е декларирал еднократно произхода на средствата, с които оперира и ще оперира;

2. клиентът да е познат на съответната банка по силата на установени трайни търговски отношения или да е получил съответни референции от друга банка, с която съответната банка поддържа отношения;

3. извършваните операции да позволяват да бъде проследяван произходът на средствата, с които се оперира, или съответната банка да разполага с други достоверни данни относно произхода на тези средства.

(5) При извършване на операция или сделка със средства с произход, различен от декларирания, както и при съмнение за произхода на средствата лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП изисква, а клиентът подава декларация по чл. 4, ал. 7 ЗМИП.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Съответната банка изпраща на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ копие от акта си по ал. 4, който поражда действие след одобряването му от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. Одобрението се смята за дадено, ако дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ не е възразила с оглед на налична информация по ЗМИП или по Закона за мерките срещу финансирането на тероризма в срок до 14 работни дни от уведомяването ѝ.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г.) При промяна в обстоятелствата за клиента, освободен от задължение за деклариране, директорът на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ може да даде задължително указание на съответната банка да отмени акта си.

(8) Банката отменя акта си по ал. 4 по своя инициатива, когато условията за издаването му са отпаднали или когато прецени, че отмяната му е целесъобразна с оглед постигане целите на ЗМИП.

(9) Специализираната служба по чл. 6, ал. 5 ЗМИП при съответната банка изпълнява задълженията си по закона, правилника и вътрешните правила по чл. 16, ал. 1 ЗМИП и по отношение на операциите и сделките на клиентите на банката, които са освободени от задължението за подаване на декларация по ал. 4.

Чл. 11. (1) Декларацията по чл. 6, ал. 2 ЗМИП се подава пред лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП или пред определен от него служител преди извършването на операцията или сделката.

(2) Декларацията съдържа реквизитите съгласно приложение № 2.

Чл. 11а. (Нов - ДВ, бр. 101 от 2014 г., в сила от 9 декември 2014 г.) Лицата, на които Фондът за гарантиране на влоговете в банките изплаща гарантираните размери на влоговете чрез определени от управителния съвет на фонда една или повече кредитни институции, не подават декларация по чл. 4, ал. 7 и по чл. 6, ал. 5, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Глава втора

Събиране, съхраняване и разкриване на информация

Чл. 12. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Събирането на информация при съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход, както и за операциите и сделките по чл. 7а и 7б ЗМИП се извършва при условията и по реда на ЗМИП, правилника и вътрешните правила по чл. 16, ал. 1 ЗМИП. Събраната информация се документира и съхранява за период, не по-кратък от периода, определен в чл. 8 ЗМИП.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни да завеждат в специален дневник:

1. всяко съобщение на свой служител за възникнало съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход, което е направено пред представител на специализираната служба по чл. 6, ал. 5 ЗМИП или пред член на управителните органи, независимо от начина, по който е направено съобщението, заедно със заключение относно необходимостта от докладване на възникналото съмнение по реда на чл. 11 ЗМИП;

2. заключение относно целта и характера на операциите или сделките, които попадат в обхвата на чл. 7б ЗМИП, както и заключение за наличието на съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход.

(3) Дневникът по ал. 2 се прошнурова, пронумерова и заверява с подписа на ръководителя на специализираната служба и с печата на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) При завеждане на съобщение по ал. 2 ръководителят на специализираната служба или оправомощен от него служител открива преписка, в която се събират и подреждат по реда на тяхното постъпване всички документи, имащи отношение към извършените от служители на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП действия, свързани със съобщението или съответните операции и сделки по чл. 7б ЗМИП.

(5) Ръководителят на специализираната служба отговаря за правилното съхраняване и водене на дневника по ал. 2 и на преписките по ал. 4.

(6) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП изпълняват лично задълженията си по този член, когато не е възможно да се създаде специализирана служба.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Директорът на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ може да дава задължителни указания на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП относно условията и реда за събиране и съхраняване на информация.

Чл. 13. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г.) Уведомяването по чл. 11 ЗМИП се извършва в писмена форма по образец, утвърден от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(2) Към уведомлението по ал. 1 се прилагат служебно заверени копия на всички събрани документи за операцията или сделката и за клиента.

(3) В неотложни случаи уведомяването може да се извърши в устна форма с последващо писмено потвърждение в срок до 24 часа.

(4) Неспазването на формата не води до недействителност на извършеното уведомяване.

Чл. 14. Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни да осигурят условия за съхраняване на информацията по чл. 12 по начин, недопускащ използването ѝ за цели, различни от тези на ЗМИП.

Чл. 15. (1) За проучване и разкриване на получената информация дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ може да извършва проверки на място при лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП – самостоятелно или съвместно с органите за надзор.

(2) При извършване на проверките по ал. 1 дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ има право:

1. на свободен достъп до служебните помещения на лица, при които се извършва проверката;

2. да изисква документи, сведения и писмени обяснения за обстоятелства, свързани с предмета на проверката;

3. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г.) да използва помощта на вещи лица или други експерти.

(3) В заповедта за извършване на проверка по ал. 1 се посочват целите, срокът и мястото на проверката, лицето, при което се извършва проверката, както и името и длъжността на проверяващите лица.

Чл. 16. (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП предоставят информацията по чл. 11а ЗМИП на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ на месечна база до 15-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, на хартиен или магнитен носител или по електронен път по образец съгласно приложение №3.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г.) Българската народна банка, банките и банките със седалище в чужбина, получили разрешение (лиценз) от Българската народна банка да осъществяват дейност в страната чрез клон, предоставят информацията по чл. 11а ЗМИП на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ на месечна база по реда и в срока по ал. 1 по образец, утвърден със съвместна инструкция на управителя на Българската народна банка и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(3) Информацията по чл. 11а ЗМИП може да се предоставя по електронен път след изграждането на защитена електронна връзка между съответното лице по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП и дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Глава трета

Вътрешна организация, контрол и обучение

Чл. 17. С вътрешните правила по чл. 16, ал. 1 ЗМИП се установяват:

1. ясни критерии за разпознаване на съмнителните операции или сделки и клиенти;

2. условията и редът за събиране, анализиране, съхраняване и разкриване на информация за операции или сделки;

3. правилата за организиране и за работа на специализираната служба по чл. 6, ал. 5 ЗМИП;

4. (доп. – ДВ, бр. 108 от 2007 г.) разпределението на отговорността за прилагане на мерките срещу изпирането на пари по клоновете на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП и мерки, включващи процедури за оценка на риска по отношение на клонове и дъщерни дружества при условията на чл. 3в, ал. 2 ЗМИП, ако имат такива;

5. използването на технически средства по превенция на изпиране на пари;

6. системата за вътрешен контрол по изпълнение на задълженията, установени в ЗМИП и в актовете по прилагането му;

7. правилата за обучение на служителите от специализираните служби по чл. 6, ал. 5 ЗМИП;

8. правилата за обучение на останалите служители;

9. други изисквания съобразно особеностите на дейността на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП.

Чл. 18. (1) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни да осигурят продължаващо обучение на служителите си от специализираните служби по чл. 6, ал. 5 ЗМИП и на останалите си служители във връзка с дейността им по превенция на изпирането на пари и прилагането на мерките по ЗМИП и актовете по прилагането му.

(2) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ оказва методическа помощ на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП при разработването и осъществяването на програми за обучение.

Чл. 19. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г., доп. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Вътрешните правила по чл. 16, ал. 1 ЗМИП се утвърждават от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или от оправомощено от него длъжностно лице.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Когато вътрешните правила по чл. 16, ал. 1 ЗМИП не съответстват на ЗМИП или на правилника, не са приети от компетентен орган на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП или предвидените в тях мерки не са достатъчни за постигане целите на закона, председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ или оправомощено от него длъжностно лице дава на лицето по чл. 3, ал. 2 и 3

ЗМИП задължителни указания за отстраняване на установените несъответствия.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни в едномесечен срок от получаване на указанията да отстранят несъответствията и да представят повторно вътрешните си правила на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ за утвърждаване.

Чл. 20. Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП са длъжни в 7-дневен срок от получаване на лиценза, разрешението или удостоверението за регистрация или от започването на дейността, когато съответната дейност не попада под лицензионен или разрешителен режим или не подлежи на регистрация, да заявят в дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ писмено адрес за контакти.

Чл. 21. (1) (Предишен текст на чл. 21 – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Специализираната служба по чл. 6, ал. 5 ЗМИП се ръководи от служител на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП, заемаш ръководна длъжност.

(2) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП, които имат специализирани служби, са длъжни в 7-дневен срок от определянето или смяната на служителя по ал. 1 да изпратят на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ имената му, както и координати за връзка с него.

Чл. 22. (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) Органите, на които със специален закон е възложено да упражняват контрол върху лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП, си сътрудничат с дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ при изработването на ясни критерии за разпознаване на съмнителните операции или сделки и клиенти, включително критерии за установяване на сложни и необичайни операции или операции без явна икономическа или законна цел при условията на чл. 7б ЗМИП, при изработването на мерки за предотвратяване и разкриване изпирането на пари в съответните области, както и за целите на анализа на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

Чл. 23. (Нов – ДВ, бр. 37 от 2008 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.) При извършване на проверки по чл. 17, ал. 3 ЗМИП контролните органи по чл. 17, ал. 4 ЗМИП имат и правата по чл. 15, ал. 2, т. 1 и 2 от правилника.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.)

(3) (Отм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.)

(4) (Отм. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.)

Допълнителни разпоредби

§ 1. (Нов – ДВ, бр. 108 от 2007 г.) Правилникът въвежда разпоредбите на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм и на Директива 2006/70/

ЕО на Комисията от 1 август 2006 г. относно установяването на мерки за прилагане на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на определението „видни политически лица“ и техническите критерии за процедурите по опростена проверка на потребителите и за изключения поради финансова дейност на случайна или много ограничена база.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. (Предишен § 1 – ДВ, бр. 108 от 2007 г.) Инструкцията на управителя на Българската народна банка и министъра на финансите по чл. 16а, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари, приет с Постановление № 223 на Министерския съвет от 1998 г. (обн., ДВ, бр. 119 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 14 от 2000 г., бр. 16 и 111 от 2001 г. и бр. 49 и 71 от 2003 г.), се прилага до приемането на нова инструкция по чл. 16, ал. 2 от правилника.

§ 3. (Предишен § 2 – ДВ, бр. 108 от 2007 г.; изм., ДВ, бр. 37 от 2008 г.) Председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ дава указания по прилагането на правилника.

§ 4. (Предишен § 3 – ДВ, бр. 108 от 2007 г.) Правилникът се приема на основание § 6 от преходните и заключителните разпоредби на ЗМИП.

Постановление № 66 от 28 март 2008 г.

за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет

(Обн. – ДВ, бр. 37 от 2008 г.)

§ 5. В Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари, приет с Постановление № 201 на Министерския съвет от 2006 г. (обн., ДВ, бр. 65 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2007 г.), се правят следните изменения и допълнения:

.....
11. Навсякъде в правилника думите „Агенцията за финансово разузнаване“ се заменят с „дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Преходни разпоредби
към Постановление № 60 от 7 март 2013 г. за изменение
и допълнение на Правилника за прилагане на Закона
за мерките срещу изпирането на пари, приет с
Постановление № 201 на Министерския съвет от 2006 г.

(Обн. – ДВ, бр. 27 от 2013 г.)

.....

§ 12. В едномесечен срок от влизането в сила на постановлението лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 ЗМИП, които имат специализирани служби, следва да изпратят на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ данните по чл. 21, ал. 2.

Заклучителни разпоредби
към Постановление № 378 от 2 декември 2014 г. за
допълнение на Правилника за прилагане на Закона
за мерките срещу изпирането на пари, приет с
Постановление № 201 на Министерския съвет от 2006 г.

(Обн. – ДВ, бр. 101 от 2014 г., в сила от 9 декември 2014 г.)

.....

§ 2. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Приложение № 1
към чл. 10, ал. 2
(изм. и доп., ДВ, бр. 37 от 2008 г.)

ДЕКЛАРАЦИЯ
по чл. 4, ал. 7 и по чл. 6, ал. 5, т. 3 ЗМИП

Долуподписаният/ата: ,
(име, презиме, фамилия)

ЕГН

постоянен адрес

гражданство

документ за самоличност

в качеството ми на в

БУЛСТАТ

данъчен №

Декларирам, че паричните средства – предмет на посочената тук операция (сделка) в размер..... имат следния произход:

Известна ми е наказателната отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс за деклариране на неверни обстоятелства.

Дата на деклариране:
.....

Декларатор:
.....

(подпис)

Приложение № 2
към чл. 11, ал. 2

ДЕКЛАРАЦИЯ по чл. 6, ал. 2 ЗМИП

Долуподписаният/ата: ,
(име, презиме, фамилия)

ЕГН ,
постоянен адрес ,
гражданство ,
документ за самоличност ,
в качеството ми на законен представител (пълномощник) на

..... ,
вписано в регистъра при ,

Декларирам, че действителен собственик по смисъла на чл. 6, ал. 2 ЗМИП във връзка с чл. 3, ал. 5 ППЗМИП на горепосоченото юридическо лице е/са следното физическо лице/следните физически лица:

1. ,
(име, презиме, фамилия)

ЕГН ,
постоянен адрес ,
гражданство ,
документ за самоличност ,

2. ,
(име, презиме, фамилия)

ЕГН ,
постоянен адрес ,
гражданство ,
документ за самоличност ,

3. ,
(име, презиме, фамилия)

ЕГН ,
постоянен адрес ,
гражданство ,
документ за самоличност ,

Известна ми е наказателната отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс за деклариране на неверни обстоятелства.

Дата на деклариране: Декларатор:

(подпис)

Приложение № 3
към чл. 16, ал. 1

ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ!
ИНФОРМАЦИЯ ПО ЧЛ. 11а ОТ ЗАКОНА ЗА МЕРКИТЕ СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ

А. ОПИСАНИЕ НА ОПЕРАЦИЯТА

1. Дата на операцията:		
2. Тип на операцията: ☐ приемане на пари в брой ☐ изплащане на пари в брой ☐ обмяна на валута ☐ друго (посочи):		3. Описание на операцията
4. Сума:	5. Валута:	6. Сума в левове:

Б. ИДЕНТИФИКАЦИЯ НА ЛИЦЕТО, ИЗВЪРШИЛО ОПЕРАЦИЯТА

7. Операцията е извършена от:		☐ едно лице	☐ няколко лица
8. Фамилия:		9. Име и презиме:	
10. Постоянен адрес:			
11. Идентификационен документ: ☐ лична карта ☐ паспорт ☐ свидетелство за управление на МПС ☐ друго (посочи):		12. Номер на документа:	
		13. Издаден от:	
14. ЕГН (ЕНЧ):			

В. ЛИЦЕ, В ЧИЯТО ПОЛЗА СЕ ИЗВЪРШВА ОПЕРАЦИЯТА

В полза на юридическо лице:	
15. Наименование (фирма):	16. Адрес:
17. Вписване: съд, ф. дело....., номер....., том.....страница..... БУЛСТАТ.....	
В полза на физическо лице:	
18. Фамилия:	19. Име и презиме:
20. ЕГН (ЕНЧ):	

Г. ИДЕНТИФИКАЦИОННИ ДАННИ НА ЛИЦЕТО ПО ЧЛ. 3, АЛ. 2 И 3 ЗМИП

21. Наименование (фирма):	22. Адрес:
23. Вписване: съд....., ф. дело....., номер....., том....., страница..... БУЛСТАТ	
Служител:	
24. Фамилия:	25. Длъжност:
26. Дата:	27. Подпис:

